

Кошаркаши ОКК Борац у недјељу од 18 часова, у Спортској дворани Борик, бију најважнију битку у овосезонској борби за опстанак у Првој лиги Републике Српске. Изабраници Бојана Божића у бањалучком храму спорта, другог дана викенда, дочекују екипу Козаре из Градишке, коју су у првом дијелу сезоне, у утакмици одиграној у дворани Ненад Баштинац у Александровцу, савладали резултатом 72:75.

Имајући у виду споменути резултат, евентуални недјељни тријумф над Градишчанима, момцима у црвено-плавим дресовима би, због бољег међусобног омјера са Козаром а који се рачуна као најрелевантнији када је табела у питању, омогућио да и наредне сезоне буду чланови прволигашког каравана, чиме би био остварен зацртани примарни циљ са почетка сезоне и што би, слободно се може констатовати, представљало огроман успјех имајући у виду досадашњи ток сезоне, односно играчке и техничке проблеме са којима су се у раду сусретали тренер Бојан Божић и његови изабраници.

Наиме, припреме су почеле на вријеме, у првој половини августа, али су врло брзо, због малог фонда играча са којима је ОКК Борац располагао, морале да буду прекинуте јер је чак пет носилаца игре из прошле сезоне (Срђан Лончар, Пеђа Лончар, Жељко Матијевић, Стефан Цумбо и Срђан Лукић) одлучило да промијени клупске боје и приклони се Студенту, а нешто касније њиховим путем кренуо је и Милан Давидовић.

Ипак, није се клонуло духом: тренер Божић одмах се бацио у потрагу за новим рјешењима по бањалучким школама кошарке, тражећи нове момке жељне доказивања и

што више "дружења са наранџастом лоптом", а прије свега, забаве и уживања на паркету због чињенице да имају прилику да бране боје Борца, клуба за који навијају. И нашао их је, у лику Вање Самарџића, Владимира Суваре, Дејана Барбареза, Андреја Микеша, Марка Манојловића... додавши их старосједиоцима Душку Раци, Сергеју Пуцару, Мирзи Тодоровцу... Многи од новајлија, скоро сви, и даље су средњошколци, тек скоро су ушли у "свијет одраслих" и тек први пут заиграли заједно сениорску кошарку, али приступ свакој досадашњој утакмици, сваком одрађеном тренингу, те жеља, борбеност, залагање, пожртвовање... нису били за 10, већ за оцјену 50!

Екипа је, како рекосмо, опет формирана, али су се јавили нови проблеми, првенствено са терминима за нормално одржавање тренинга током цијеле сезоне, па и сада, неколико кола прије краја. Ипак, посебно се то односи на први дио сезоне, када је дворана Борик, Борчева кућа, била заузета разним садржајима, почев од квалификационог турнира за Лигу шампиона у рукомету, преко Сајма књига до Газпром рукометне лиге и традиционалног турнира у малом фудбалу.

Термини за кошаркашке тренинге били су тамо негдје на маргини свих дешавања, више се није тренирало него што јесте, а честе су биле и седмице кад се у дворани, са лоптом, радило једном, највише два пута седмично!? Све је то Борчев "дјечији вртић" прегурао и издржао; није се поклекло ни када се због тешке финансијске ситуације није изашло на мегдан Приједору у првом колу, након чега је ОКК Борац кажњен поразом службеним резултатом 0:20 и одузимањем једног бода, није се поклекло ни када се у јануар текуће године ушло са омјером од једне побједе и пет пораза, када су одређени "познаваоци прилика у бањалучким кошаркашким круговима" већ тад отписали ОКК Борац из било каквих комбинација за равноправну борбу у прволигашком каравану.

Међутим, ОКК Борац не само да се издигао изнад свега, не само да се потпуно равноправно укључио у борбу за опстанак у Првој лиги Републике Српске, већ је показао многим како се искрено бори за нешто што свим срцем желиш и волиш и у досадашњем току сезоне забиљежио осам побједа, од чега двије на гостујућем терену.

За пораз пред домаћом публиком Божићев тим није знао до 27. марта, када је у Борику у градском дербију тријумфовао Студент. До тог датума, редом су у Алеји Светог Саве 48 падали Братунац (75:59), па кандидат за плеј-оф Рогатица (82:70), затим Дрина (87:81), па још један претендент на повратак у Лигу БиХ Хео (78:72), онда Теслић (78:64) и на крају, на принудном одсуству из дворане Борик, у дворани у Котор Варошу, и Сутјеска (81:69).

У споменутом домаћем дуелу са Билећанима повреду кољена обновио је први центар Сергеј Пуцар, који је принуђен да паузира до краја такмичарске сезоне, тако да су црвено-плави у ростеру остали са само једним центром Душаном Вукелићем, који такође из здравствених разлога није путовао у недјељу у Рогатицу, тако да се ОКК Борац домаћима супротставио, како смо већ писали, са САМО 8 ИГРАЧА, од чега су четворица била потпуно спремна за меч!? У тој утакмици ОКК Борац јесте изгубио, али херојски и јуначки одигравши током свих 40 минута, натјеравши Рогатичане на "плес по танкој жици" све до посљедњих 120 секунди.

Жељу, вољу, борбеност код момака у црвено-плавим дресовима полако, али сигурно, почињу да препознају и становници града на Врбасу, који се полако али сигурно у све већем броју враћају у дворану Борик на кошаркашке утакмице, па је тако, примјера ради, прву овосезонску утакмицу са Братунцем гледало само стотињак оних "најзадртијих" љубитеља црвено-плавог клуба, док их је на недавно одиграном градском дербију са Студентом било преко 600!?

Нову прилику да посјете Борик Бањалучани ће имати, како рекосмо у недјељу, да навијањем са трибина подрже своје школске пријатеље, клинце из насеља, дјецу својих пријатеља, радних колега, комшија... који без ИЈЕДНЕ МАРКЕ НАКНАДЕ изгарају да ОКК Борац настави да живи и који, не можемо а да то не споменемо, након обављеног тренинга САМИ иду по градским насељима и са осмијехом на лицу лијепе плакате за своју утакмицу!? Сваки тренутак проведен на паркету за њих представља задовољство, а сваки човјек на трибинама који им аплаудира додатни мотив за рад, труд и борбу!

(борац-спорт)